

се купиха, но П. Костовъ и Д. Кукумявковъ имаха намерение да ги купятъ, Следъ малко Ерменецътъ дойди на дюкянътъ, като начена да се извинява, че непозналъ купувачътъ и сложи една чанта съ патрони; искаше да ги остави. Никой отъ събранитъ въ дюкянътъ не се увѣряваше на извиненията му, всѣкой се страхуваше да не би да е нагласенъ съ цель отъ турцитъ. Като се колебаеха, да ли да зематъ или не, съгласиха се най-сетнѣ да купятъ. Купиха сто патрони и Георги Киряковъ бързо ги занесе у къщата на Антонъ Кутеевъ, дѣто бѣше Икономовъ и му ги дади. На другийтъ день, Икономовъ поиска да замине отъ Сливенъ, защото му се свършиха дрехитъ. Опредѣли се време, три часа, прѣди да съмне, за неговото отпътувание. Димитръ Схбевъ бѣше назначенъ за неговъ съпроводникъ до Лѣсковецъ. Мѣстото дѣто щѣха да се събиратъ, прѣди да отпътуватъ, бѣше въ изворътъ на лозята нарѣченъ *Рѣщица*, и тукъ ще пристигне много рано съпроводникътъ съ коньтъ си да чака Икономова, който щѣше да се придружава съ Михалъ Стоенчовъ отъ градътъ. Тѣй бѣше уговорено, и на *Рѣщица* примата да се събиратъ. Димитръ Схбевъ рано отиде на назначеното мѣсто, чака и дълго време чака. Направи си цигаръ, запалиго и по свѣтлината на цигарътъ глѣда на часовника си за да узнае да ли е дошелъ часътъ, три и половина по турски, по което време трѣбаше да гръгнатъ; но вече отпрѣдѣленното време измина. Всѣко подухвание на вѣтарътъ издѣгваше го да вѣрва, че Икономовъ и Михалъ Стоенчовъ идатъ. Коньтъ прѣхвене, свиваше ушиѣ си, вторачваше очитъ си да се послушва и да се заглѣдва оплашено. Военнитъ трѣби се развириха изъ градътъ; ясно се чуваха въ тихата нощъ. Димитръ йоще се позамаиваше да чака; но ре-